МАРКАБРЮ
СКОРЕЦЪТ МЛАД НЕ ЗАКЪСНЯВА…

Превод от окситански: Симеон Хаджикосев, 1990

chitanka.info

Скорецът млад не закъснява,
щом разумът го направлява,
трошица без да изкълвава,
и ето го — без страх полита.
Летя напред
над път и плет,
огледа вред
и кацна пред
дома й клет,
изду фалцет
и ето песента заплита.

Там върху клонка разцъфтяла
е звънко птицата запяла,
трепери в трели до премала,
така че дамата разбра я.
Отвори таз
врата завчас.
„Птица съм аз…“
Защо тогаз
ме стряскаш с глас
в несносен час,
локва любов теб те терзае?

Скорецът пее пряко сила,
че тя сеньор е унижила,
та да живее няма сила,
защото следва го мълвата.
За параван
послужи — срам —
на сто невям,
а днес презрян
очаква сам
като балсам
целувка нежна за отплата.

— Напразно той ме обвинява…
защото сам се заблуждава,
че любовта ми притежава,
ала за мене тя е цяла.
Приятел друг
не ща напук,
а тоз боклук,
невеж кютюк,
да чуя тук
е празен звук,
дори не бих го изтърпяла!

Тегли ме другаде душата
и там съм дала клетва свята,
но ще му вляза във играта.
Скорецо, мъдростта ти зная.
Кажи му пак:
под похлупак
лежат мерак
и поп глупак,
това е знак,
че мисля как
с милост да го даря накрая,

Ще бъде в стая озвездена,
за да съм аз задоволена,
та от целувка упоена,
под него да усетя рая.
С тоз ухажор
пред моя взор
под някой бор,
вън на простор,
на този спор
утре, сеньор,
елате да му сложим края.

Тук разговорът закърнява,
скорецът в път се устремява,
лети, сеньора призовава:
„Хей, любовта ти е голяма!
Та помисли:
пред сто осли
вдига поли
и — будали —
ги устрели
чрез крамоли,
та теб ли да измами няма?“

Ако ти пак
по нощен мрак
като глупак
не сгъваш крак,
по неин знак
в един гъстак,
неволя чака те голяма.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.